

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

1959 · 50 · 2009

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ

П'ЯТА СЕКЦІЯ

**СПРАВА «ОСАУЛЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ»
(AFFAIRE OSAULENKO c. UKRAINE)**

(Заява № 34692/07)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

18 червня 2009 року

ОСТАТОЧНЕ

18/09/2009

Це рішення може підлягати редакційним виправленням.

У справі «Осауленко проти України»

Європейський суд з прав людини (п'ята секція), засідаючи палатою, до складу якої увійшли:

Пеер Лоренцен (*Peer Lorenzen*), Голова,
Карел Юнгвірт (*Karel Jungwiert*),
Рената Ягер (*Renate Jaeger*),
Марк Віллігер (*Mark Villiger*),
Ізабелль Берро-Лефевр (*Isabelle Berro-Lefevre*),
Здравка Калайджиєва (*Zdravka Kalaydjieva*), судді,
Станіслав Шевчук (*Stanislav Shevchuk*), суддя *ad hoc*,
та Клаудія Вестердік (*Claudia Westerdiek*), Секретар секції,
після обговорення за зачиненими дверима 26 травня 2009 року,
постановляє таке рішення, що було ухвалено в той день:

ПРОЦЕДУРА

1. Справу розпочато за заявою (№ 34692/07), яку 11 липня 2007 року подав до Суду проти України відповідно до статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) громадянин цієї держави пан Андрій Іванович Осауленко.

2. Уряд України (далі — Уряд) представляв його Уповноважений — пан Ю. Зайцев з Міністерства юстиції України.

3. 29 квітня 2008 року заяву було комуніковано Уряду. Відповідно до пункту 3 статті 29 Конвенції Суд вирішив розглядати питання щодо прийнятності та суті скарги одночасно.

ФАКТИ

I. ОБСТАВИНИ СПРАВИ

4. Заявник, 1964 року народження, мешкає у м. Хмельницькому.

5. 4 березня 2005 року Хмельницький міськрайонний суд зобов'язав військову частину А-4239 виплатити заявнику 3140,20 грн грошової компенсації за обмундирування та надати йому речове майно на суму 3870,12 грн¹.

6. На цей час це рішення залишається невиконаним у частині виплати грошової компенсації у сумі 3140,20 грн².

II. ВІДПОВІДНЕ НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

¹ Усього 7 010,32 грн, приблизно 1051 євро.

² Приблизно 471 євро.

2 РІШЕННЯ У СПРАВІ «ОСАУЛЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ»

7. Відповідне національне законодавство викладено в рішенні від 29 червня 2004 року у справі «*Войтенко проти України*» (*Voitenko c. Ukraine*), заява № 18966/02, пункти 20–25.

ПРАВО

I. СТВЕРДЖУВАНЕ ПОРУШЕННЯ СТАТТІ 6 КОНВЕНЦІЇ ТА СТАТТІ 1 ПЕРШОГО ПРОТОКОЛУ ДО КОНВЕНЦІЇ

8. Заявник стверджував, що невиконання рішення, ухваленого на його користь, становило порушення його прав, передбачених пунктом 1 статті 6 Конвенції та статтею 1 Першого протоколу до Конвенції, у яких, зокрема, зазначено:

Пункт 1 статті 6

«Кожен має право на ... розгляд його справи упродовж розумного строку ... судом, ..., який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру...»

Стаття 1 Першого протоколу

«Кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права.

Проте попередні положення жодним чином не обмежують право держави вводити в дію такі закони, які вона вважає за необхідне, щоб здійснювати контроль за користуванням майном відповідно до загальних інтересів або для забезпечення сплати податків чи інших зборів або штрафів».

A. Прийнятність

9. Уряд зауважив, що заявник не вичерпав національних засобів юридичного захисту. Крім того, Уряд стверджував, що пункт 1 статті 6 Конвенції не застосовний до цієї справи, оскільки заявник не мав статусу потерпілого.

10. Заявник не надав заперечень на зауваження Уряду протягом строку, визначеного Судом. Однак він висловив намір підтримувати свою заяву.

11. Суд зазначає, що вже відхиляв подібні заперечення у багатьох справах (див. згадане вище рішення у справі «*Войтенко проти України*» (*Voitenko c. Ukraine*), пункти 27–31, рішення у справі «*Мітін проти України*» (*Mitin c. Ukraine*) від 14 лютого 2008 року, заява № 38724/02, пункти 20–24).

12. Уряд піддав сумніву той факт, що обмундирування, за яке заявнику було присуджено суму компенсації, становило «майно» у розумінні статті 1 Першого протоколу до Конвенції, яка відповідно до тверджень Уряду не застосовна у цій справі. Заявник, отже, не може мати статусу потерпілого.

13. Суд зазначає, що подібні заперечення вже було відхилено у рішенні від 27 листопада 2008 року у справі *«Перетяцько проти України» (Peretyatko c. Ukraine)* (заява № 37758/05, пункти 16–17). Тому Суд відхиляє попередні заперечення Уряду.

14. Суд зазначає, що ці скарги не є явно необґрунтованими у розумінні пункту 3 статті 35 Конвенції. Суд також вважає, що ця скарга не є неприйнятною з будь-яких інших підстав. Отже вона визнається прийнятною.

В. Суть

15. Уряд не надав зауважень щодо суті.

16. Заявник не надав зауважень протягом строку, визначеного Судом, висловивши, однак, намір підтримувати свою заяву.

17. Суд повторює, що він вже встановлював порушення пункту 1 статті 6 Конвенції та статті 1 Першого протоколу до Конвенції у справах, подібних до цієї (див., наприклад, згадане вище рішення у справі *«Войтенко проти України»* та рішення від 12 жовтня 2006 року у справі *«Півненко проти України» (Pivnenko v. Ukraine)*, заява № 36369/04). Дослідивши усі надані йому матеріали, Суд вважає, що жоден з них не здатен переконати Суд дійти іншого висновку у цій справі.

18. Відповідно було порушення пункту 1 статті 6 Конвенції та статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

II. ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

19. Стаття 41 Конвенції передбачає таке:

«Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє право відповідної Високої Договірної Сторони передбачає лише часткове відшкодування, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливу сатисфакцію».

20. Заявник не подав вимог щодо справедливої сатисфакції протягом строку, визначеного Судом. Тому Суд нічого не присуджує.

21. Суд, однак, зазначає, що держава-відповідач має виконати своє зобов'язання щодо виплати заявнику присудженої йому суми, яка все ще залишається невиплаченою.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* заяву прийнятною.
2. *Постановляє*, що було порушення пункту 1 статті 6 Конвенції та статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

Учинено французькою мовою та повідомлено письмово 18 червня 2009 року відповідно до пунктів 2 та 3 правила 77 Регламенту Суду.

Клаудія ВЕСТЕРДІК
(Claudia Westerdiek)
Секретар

Пеер ЛОРЕНЦЕН
(Peer Lorenzen)
Голова